22 Şubat 2007 Perşembe

BİRİNCİ OTURUM

Açılma Saati: 14.06

BAŞKAN: Başkan Vekili Nevzat PAKDİL

KÂTİP ÜYELER: Ahmet KÜÇÜK (Çanakkale), Bayram ÖZÇELİK (Burdur)

BAŞKAN - Sayın milletvekilleri, Türkiye Büyük Millet Meclisinin 67'nci Birleşimi'ni açıyorum.

Toplantı yeter sayısı vardır, görüşmelere başlıyoruz.

Gündeme geçmeden önce üç sayın milletvekiline gündem dışı söz vereceğim. Konuşma süreleri beşer dakikadır. Hükûmet bu konuşmalara cevap verebilir. Hükûmetin cevap süresi yirmi dakikadır.

Gündem dışı ilk söz, Bayburt'un düşman işgalinden kurtuluşu münasebetiyle söz isteyen Bayburt Milletvekili Fetani Battal'a aittir.

Sayın Battal, buyurun efendim. (AK Parti sıralarından alkışlar)

III. - BAŞKANLIĞIN GENEL KURULA SUNUŞLARI

A) GÜNDEM DIŞI KONUŞMALAR

1.- Bayburt Milletvekili Fetani Battal'ın, Bayburt'un düşman işgalinden kurtarılışının 89'uncu yıl dönümü münasebetiyle, büyük Türk milletinin, tarihten getirdiği engin tecrübe ve medeniyet anlayışının gereği olarak, bugün, bazı olaylar karşısında gösterdiği tepkiye; her türlü manipülasyona ve maksatlı göndermelere aldırmayarak, insanlığa verdiği sağduyu dersine ilişkin gündem dışı konuşması

FETANİ BATTAL (Bayburt) - Sayın Başkan, sayın milletvekilleri; dün 21 Şubattı. Bayburtlunun deyimiyle dün Bayburt'ta kurtuluş vardı. Dondurucu soğuğa ve ayaza rağmen, köylüsü, ilçelisi, beldelisi, şehirlisi, çocuklar, gençler, ihtiyarlar, herkes tıklım tıklım Cumhuriyet Caddesi'ni doldurmuştu. İşgalin ne anlama geldiğini yeniden fikretmeye, kurtuluşun ne anlama geldiğini yeniden idrak etmeye çok çok önem verdikleri için oradaydılar. Önümüzdeki yirmi gün, bir ay içerisinde, Türkiye'nin birçok kentinde ve hatta yurt dışında, Bayburtlular, Bayburt dernekleri aracılığıyla bu kurtuluşu idrak etmeye devam edecekler.

Aradan tam seksen dokuz yıl geçtikten sonra hâlâ o günleri yâd etmemiz, kurtuluşun sevincini yaşamamız, işgalin acısını derinden derine hissetmemiz, vatan toprağında işgalci çizmesinin ezici ağırlığının ne anlama geldiğini yeniden düşünmemiz, seferberlik yıllarında yaşadığımız yokluğu, yoksulluğu, sefaleti, çekilen acıları, işlenen zulümleri, cinayetleri yeniden ve yeniden hatırlamamız, unutmamamız, unutturmamaya özen göstermemiz, toplumsal hafızamızın derinliklerine dalmamız çok önemli bir gerekliliğin ve mecburiyetin ifadesidir. Çünkü, biz, o yılları, o acıları bire bir yaşayan insanları dinleyerek büyüdük.

Bugün, hâlâ, esefle, acıyla, hayretle müşahede ediyoruz ki, işgalci mantık hiç değişmeden ve hiç hız kesmeden yoluna devam ediyor. İnsanoğlu, hâlâ, akan ve akıtılan kanın, akan ve akıtılan gözyaşlarının çetelesini tutmaya devam ediyor. Fazla uzaklara gitmeye gerek yok, sadece yaşadığımız çağın bir önceki yüzyılına baktığımızda insanlığın çok ciddi faturalar ödediğini biliyoruz. Sadece iki dünya savaşı ve ideolojik hülyaların gerçekleştirilmesi için katledilen insan sayısı hesaplandığında ortaya çıkan rakam çok korkutucu. Tam 170 milyon insan bir yüzyıl önce hayatını kaybetti ve bir şairin dediği gibi "Biz yaşarken kuruldu dünya, biz yaşarken koptu kıyamet." Aynı felaketlerin 21'inci yüzyılda da peşimizi bırakmadığını esefle, acıyla müşahede ediyoruz ve her şey belleklerimizde çok canlı ve çok taze; Afganistan, Bosna, İran-Irak Savaşı, Filistin ve daha dün baş-